

לב:

עין משפט גרי מצודה

א ו א ב מ"י פ"ג מהל' עדות
 סה"ל ב ו פ"ד מהל' עדות
 סה"ל ג ו פ"ד מהל' עדות
 טושי"ט ח"מ פ"ג ל ספ"ק א
 (ס"י טו טע"ג ג ד)
 ז ד מ"י פ"ג מהל' עדות
 ח"י י"ב ספ"ק ע"פ ס"א
 טושי"ט ח"מ פ"ג מהל' עדות
 ספ"ק י'
 ח ה (מ"י פ"ו מהל'
 סנהדרין ה"ל טו ספ"ק
 ע"פ זו ו טושי"ט ח"מ פ"ג
 י"ד פ"ח א וכתב:)
 ב ו מ"י פ"ג מהל' עדות
 סה"ל ד'
 י ד מ"י פ"ג מהל' עדות
 ספ"ק ע"פ ח"י פ"ג מהל'
 ח"י פ"ג מהל' עדות
 סנהדרין ה"ל ז':

מסורת הש"ס

א (ל' ג' ו פ"ג מהל' עדות)
 ב (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ג (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ד (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ה (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ו (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ז (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ח (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 ט (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"א (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ב (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ג (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ד (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ה (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ו (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ז (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ח (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 י"ט (מ"י פ"ג מהל' עדות)
 כ (מ"י פ"ג מהל' עדות)

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

כאן ברין מרומה. לא שידועים בו שהיא מרומה דל"כ אין לדנו
 כלל קדרשין בפרק שבעות העדות (שע"ט ל') מדבר שקר
 תחוק: קול רחיים בבורני. פ"ה שעת גזירת המלכות" היה שגזרו
 שלא למוגל והיו יראים להוליך קול וקבעו סימן זה וכן משמע
 בירושלמי דכמוצות (פ"ה ב') גבי הגזירה
 שגזרו ביהודה דקאמר מה סימן היה
 קול מגרום בבורני משמה שם אור
 נר בבורני חיל שבע הנן פירוש קול
 מגרום רחיים של גרוסות והל דכתיב
 בירמיה (כ"ה) והכדמי מהס קול
 ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה
 קול רחיים ואור נר איכא למימר
 שגם בראשונה היו עושין סימנין אלו
 לשם שמחה: **אור** הגר בבורני ח"י.
 משאן נהגו להלליק נר בגולה ומה
 שנגזרו לפירוש המפה על הפתח
 משום דלאמר גריס המוכר פירות
 (ב"ב דף ג' ג:) מנהג גדול היה בירושלים

עטו ב"ד דיני ממונות לא ישלמו דלימא אי שנקת להו לדרוש
 ולחוקר הוה רומח למילתא ולא הוו טעו: **כל שכן שאתם נוטל**
 דמתייראין להפסיד ע"י ב"ד טעוין: **רבה אמר** מריווייהו בתר
 תקנתא דרבנן ומתמתין דיני

מעו לא ישלמו כל שכן שתנעול דלת בפני
 לווין רבא אמר אמתייתין דהכא ברין יקנסות
 ואידך בהודאות והלואות רב פפא אמר אירי
 ואירי בהודאה והלואה כאן ברין מרומה כאן
 ברין שאינו מרומה כדריש לקיש דריש לקיש
 רמי כתיב יבצדק תשפוט עמייתך וכתיב
 צדק צדק תרדף הא כיצד כאן ברין מרומה
 כאן ברין שאין מרומה רב אשי אמר מתניתין
 כדשנין קראי אחד לדין וא' לפשרה כרתניא
 צדק צדק תרדף אחד לדין ואחד לפשרה כיצד
 שתי שפניות עוברות בנהר ופגעו זה בזה אם
 עוברות שתיהן שתייהן טובעות בזה אחר זה
 שתיהן עוברות יוכן שני גמלים שהיו עולים
 במעלות בית חורון ופגעו זה בזה אם עלו
 שניהן שניהן נופלין בזה אחר זה שניהן עולין
 הא כיצד מעונה ושאינה מעונה תירחה
 שאינה מעונה מפני מעונה קרובה ושאינה
 קרובה תירחה קרובה מפני שאינה קרובה
 היו שתיהן קרובות שתיהן רחוקות המל
 פשרה ביניהן ומעלות שבר זו לזו ת"ר צדק
 צדק תרדף הלך אחר ב"ד יפה אחר רבי
 אליעזר ללוד אחר רבן יוחנן בן זכאי לבורי
 חיל תנא קול ריחים בבורני שבע הכן שבע
 הכן אור הגר בבורני חיל משתה שם משתה
 שם ת"ר צדק צדק תרדף הלך אחר חכמים
 לישביה אחר ר' אליעזר ללוד אחר רבן יוחנן
 בן זכאי לבורי חיל אחר רבי יהושע לפקיעין
 אחר רבן גמליאל ליבנא אחר רבי עקיבא
 לבני ברק אחר רבי מתיא לרומי אחר רבי
 חנניא בן תרדיון לסיבני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
 אחר ר' אבהו רבי יהושע לגולה אחר רבי לבית ישיערים אחר חכמים ללשכת הגזית:
 דיני ממונות פותחין בו: היכי אמרינן אמר רב יהודה הכי אמרינן להו מי
 יימר כדקאמריהו א"ל עולא והא חסמינן להו וליחסמו מי לא תניא רבי שמעון
 בן אליעזר אומר י"מסייעין את העדים ממקום למקום כדי שתישרף דעתן ויחזרו
 בתן מי רמי התם ממילא קא מידחו הכא קא דחינן להו בידיה אלא אמר עולא
 הכי אמרינן יש לך עדים להוימס א"ל רבה וכי פותחין בזכותו של זה שהיא
 חובתו של זה ומי הוויא חובתו והתנן י"אין עדים זוממין נהרגין עד שיוגמר הדין
 הכי אמינא אילו שתיק האי ער דמיגמר דיניה ומייתי עדים ומזים להו הוויא
 ליה חובתו של זה אלא אמר רבה אמרינן ליה יש לך עדים להכחישן רב כהנא
 אמר מדבריהם נזרכה פלוני אביי ורבה דאמרי תרווייהו "אמרי" ליה אי לא
 קמלת לא תדחל רב אשי אמר כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו תניא
 כוותיה דאביי ורבה רבי אומר י"אם לא שכב איש אותך ואם לא שמית וגו'
 מיכן

תורה אור השלם
 1. לא תעשו עול
 במשפט לא תשא מני דל
 ולא תהדר פני גדול
 בצדק תשפט עמייתך.
 ויקרא י"ט טו
 2. צדק צדק תרדף למען
 תורה וירשת את ארץ
 אשר י" ארץך נתן לך.
 דברים טו כ
 3. והשבע אתה הבטן
 שתחת הירשת את ארץך
 ששב איש אתך ואם לא
 שנית טמאה תחת אישך
 תיקי ממי המירוס
 המצריים האלה.
 במדבר ב' יט

הנהרות הב"ה
 א) יש"י דיה רבא אמר
 וסי והלואות איבא למחש
 לעילת דלת הס"ד:

הנהרות הגר"א
 א) נ"ב אמר תנא ג' חל
 ר' יהושע כ"ל:

מוסף רש"י
 מטייעין את העדים.
 ובעתידים עות ופסות
 ובעתידין חותן היו מטייעין
 חותן מפייה לפניה למלכה
 לנכסה נסוח ז' א

עדותן של עדים ודרכם וחקרים וזכאן לישא וליתן היכי אמרי' להו לעדים: מי יימר כדקאמריהו. שמה צענה באתם וזו היא פתיחה
 הללה לזה: והא קא חסמינן להו. חוסמינן אנו את פיהם כשאנו מחמישין אותן ויחזרו בהן בתוך כדי דיבור: ופרכינן וליחסמו.
 מאי תיקשי ליחסמו ולהדרי בהו: מי לא טימא מסייעין. היו בית דין את העדים קודם קבלת עדות ממקום למקום ומחדל לחדר
 כשבאין להעיד זומרים להם לא נקבל כאן אלל כאן וכן משם למקום אחר: אגן דחינן להו. וכתיב (דברים יט) ובערת הרע:
שקל חובתו של זה. לחור אחר עדי הומה כדי שיהרגו הראשונים: ופרכינן מי הוויא חוסבן. אי הוו מיתומי השתא קודם גמר
 דין והא תנן וכו': הכי קאמינא. היכי מוהרינן להא לחור אחר עדי הומה והא חובתן של אלו היא דלימא להו שתיק הא עדי
 דמיגמר דין והדר מייתי להו: להכחישן. כגון אנו ראינו אותו הרוב אחר כך מי וקיים דהוויא עדות בטילה דהוא והן פטורין לדין
 זוממין אלל בעמנו הייחס כדילף במסכת מכות (דף ה:) רב כהנא אמר. כך פותחין בזכות לאחר קבלת עדות אומר ממון דכריכס
 מזדכה פלוני סופו לאלת מבית דין זכאי לפי ראות עיניו ואחר כך נושאין ונותנין: אס לא שטיס הנקי. תחילת התנאי לזכות:
 מיכן

לא תדחל רבא מי קטלת תניא וכו' ר' אומר אומר אני אם לא שכב איש אותך ואם לא שמית תחת אישך הנקי